

tager patienten sin bevilling med tilbagevirkende kraft i løbet af en uges tid.«

Jeg kan henholde mig til Lægemiddelstyrelsens udtalelse. Jeg skal dog for god ordens skyld tilføje, at spørgsmålet om betaling for en læges honorar for udfyldelse af en ansøgning om enkelttilskud ikke er reguleret i landsoverenskomsten om almen lægegerning. Det følger heraf, at lægen kan vælge at tage et honorar for at søge Lægemiddelstyrelsen om enkelttilskud. Et sådant honorar udgør typisk i størrelsesordenen 200 til 300 kr.

Ad spm. nr. S 841

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 3021, lød således:

Til justitsministeren (25/11 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til at tillade såkaldte »peberspray« og lignende ufarlige produkter, der er fremstillet med henblik på selvforsvar?«

Supplerende svar (7/7 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I forlængelse af min besvarelse af 5. december 2002 kan jeg oplyse, at Justitsministeriet nu har modtaget oplysninger om lovgivningen vedrørende anvendelse af tåregas- og pebersprays i Finland, Norge, Sverige og Tyskland.

Det svenske Justitiedepartement har over for Justitsministeriet oplyst, at det i Sverige er forbudt uden tilladelse at besidde »tåregasanordninger« og andre tilsvarende skydevåben. En våbentilladelse kan kun gives, hvis ansøgeren har et væsentligt behov for personlig beskyttelse. Det er endvidere en betingelse, at ansøgeren uddannes i at håndtere våbenet. Justitiedepartementet har endvidere oplyst, at praksis for meddelelse af tilladelse til at besidde de nævnte tåregasanordninger er meget restriktivt.

I perioden fra 1994 til 1997 gennemførtes i Sverige et forsøgsprojekt, hvor navnlig voldsramte kvinder fik tilladelse til besiddelse af peber- og tåregasspray. Forsøgsprojektet fandtes

imidlertid ikke egnet som grundlag for at tage stilling til, om det kan anbefales at udvide reglerne for meddelelse af tilladelse til besiddelse af selvforsvarsprays.

På den baggrund har den svenske regering i april 2003 anmodet Rikspolisstyrelsen i Sverige om at redegøre for risiciene ved og effekten af at anvende tåregas- og peberspray. Rikspolisstyrelsen skal i den forbindelse undersøge behovet for at indføre en forsøgsordning, der i givet fald vil indebære, at voldsudsatte kvinder i visse tilfælde meddeles tilladelse til at besidde tåregas- og peberspray. Rikspolisstyrelsens undersøgelse skal være færdig senest den 1. september 2003.

Det Kongelige Justits- og Politidepartement har over for Justitsministeriet oplyst, at der i Norge ikke gives tilladelse til salg af peber- og tåregassprays til private formål. Politidirektoratet kan dog eventuelt godkende forsvarssprays til selvforsvarsbrug.

Inrikesministeriet, Polisavdelningen, har oplyst, at det i Finland er forbudt uden tilladelse at opbevare og være i besiddelse af gasspray, herunder peberspray. Med virkning fra den 1. marts 2002 blev den finske våbenlov ændret, således at betingelserne for at få tilladelse til en peberspray nu udtrykkeligt fremgår af loven. Tilladelse til en peberspray kan herefter meddeles, hvis der foreligger et acceptabelt formål.

Forbundsjustitsministeriet har over for Justitsministeriet oplyst, at man i Tyskland med virkning fra den 1. april 2003 har ændret våbenlovgivningen, således at betingelserne for at besidde og anvende pebersprays skærpes. Pebersprays, der tidligere ikke var omfattet af våbenloven, er med ændringen af våbenloven blevet omfattet af lovens våbenbegreb og dermed krævet om våbentilladelse.

Som det fremgår af min besvarelse af 5. december 2002 følger det af våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 10, at det i Danmark er forbudt uden tilladelse fra politimesteren (politidirektøren) at erhverve, besidde, bære eller anvende spraydåser til selvforsvarsbrug, herunder tåregasampuller, -spraydåser og -patroner. Efter § 14, stk. 2, må en spraydåse med tåregas eller peberekstrakt kun overdrages eller overlades til andre, hvis erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse fra politimesteren (politidirektøren).

Som det også fremgår af besvarelsen, meddeles der efter Justitsministeriets faste praksis afslag på privatpersoners ansøgninger om tilladelse til våben til selvforsvarsbrug, herunder til tå-